

свѣтъ, но и всички останали свѣтове, които може да посещава, както прави посещенията си на хората на земята. Той лесно излиза отъ тѣлото си, прави обиколките си и, когато пожелае, отново се връща на земята. Той може да се разговаря и съ човѣцитѣ, и съ ангелитѣ, и съ Синоветѣ Божи, защото знае тѣхнитѣ езици. Днесъ всички хора се стремятъ къмъ небето, но не знаятъ небесния езикъ. Ако мислятъ, че могатъ да говорятъ на български, на френски, на нѣмски, на английски или на другъ нѣкакъвъ езикъ и да ги разбератъ, тѣ се лъжатъ. Който отива на небето, той трѣбва да знае небесния езикъ. Затова, именно, апостолъ Павелъ казва: „Ако говоря на човѣчески и на ангелски езици, а любовъ нѣмамъ, т. е. не зная Божия езикъ, нищо не съмъ. Или, ако зная всички тайни подъ небето, а нѣмамъ любовъ, нищо не съмъ.“ Задъ всички тайни седи Божественото начало.

„Духътъ ще ви научи, що трѣбва да речете.“ Слизането на Духа върху човѣка е само моментъ. Духътъ слиза върху човѣка, когато се намира въ най-голѣма скръбъ, страдание или мжчнотия. Щомъ Духътъ го озари, въ съзнанието му проблѣсва свѣтлина, и той вижда нѣщата ясно. Духътъ, който посещава човѣка отъ време на време, е подобенъ на искра, която поддържа свещения огънь на човѣшката душа. Безъ тази искра този огънь е осжденъ на изгасване. Когато се казва, че трѣбва да любимъ Бога, ние имаме предъ видъ силата на любовта. Дето е любовта, тамъ смъртта отстъпва. Дето е любовта, тамъ всичко отрицателно изчезва. Любовта не знае, какво нѣщо е страдание, сиромашия, болести, грѣхъ, невежество, безсилие. Обаче, безлюбието познава тия нѣща. Следователно, когато Духътъ или любовта посети човѣка, той минава отъ смъртъ въ животъ, отъ човѣшкото въ Божественото. Като се движи между тѣзи два полюса, той ще намѣри истината. Истината е граница между смъртта и живота, между човѣшкото и Божественото. Моментътъ, въ който човѣкъ минава отъ човѣшкия въ Божествения свѣтъ, не се забелязва. Който живѣе въ безсмъртието, той минава между хората незабелязано, като обикновенъ човѣкъ. Обаче, тъкмо се разговаряте съ него, той изведнѣжъ изчезва предъ очитѣ ви. Къде е отишълъ, не знаете. Въ това отношение той минава между хората за привидение. Като не могатъ да си обяснятъ това явление, хората казватъ, че Божествениятъ свѣтъ представя нѣкаква илюзия или фантазия. Въ сжщностъ, хората на земята живѣятъ съ фантазии, съ